

तारं ब्रूते । यस्य च गानं प्रसक्तं तस्मिन्निषेधे सति विधिनिषे-
धाभ्यामेकविषयाभ्यामुद्गातुर्गानं विकल्प्यते । मीमांसा एका-
दशाध्यायस्य तृतीयपादे चिन्तितम् ।

“प्रतिकर्म पृथक् कार्यमाधानं यदि वा सक्तम् ।

अन्यां तावत् पृथङ्मैवं स्वकालत्वसमत्वतः” ॥

वसन्ते ब्राह्मणेऽग्निमादधीतेति विहितमाधानं प्रयाजा-
द्यङ्गवत् प्रतिकर्म पृथक् कार्यमिति चेत्, मैवम् । आधानस्य
स्वातन्त्र्येण वसन्तादिकाले विहिते तत्तत्कर्मकालेषु पृथगनुष्ठा-
नायोगात् । स्वकालेऽनुष्ठितस्य सर्वकर्मणि सम्बन्धः समानः ।
न च प्रकरणेनाविशेषो नियन्तुं शक्यः । आधानस्यानारम्भाधी-
तत्वात् । ‘आहवनीये जुहोति’ इत्यादिवाक्येन त्रैष्टिकपाशुक-
सौमिकदार्विकहोमेषु उपयोगः साधारणः प्रतिपाद्यते । तस्मात्
तन्त्रेणानुष्ठेयम् । यद्यप्याधानं नेष्ट्यादिकर्मणां साक्षादङ्गं तथापि
पृथक्फलाभावादाहवनीयादिद्वारा कर्मापकारित्वाच्चाङ्गत्वम-
भ्युपेत्येयञ्चिन्ता ॥

इति श्रीसायनाचार्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्ण-
यजुर्ब्राह्मणे आद्यकाण्डे प्रथमप्रपाठके अष्टमोऽनुवाकः ॥ ८ ॥

अथ नवमोऽनुवाकः ।

अष्टमे आधानमन्त्रव्याख्यानमुक्तम् । अथ नवमे ब्रह्मौदन-
मुच्यते । तत्रादौ तावद्ब्रह्मौदनात् पराचीनमाधानात् प्राची-